

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanke Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te sudske savjetnice Matee Miloloža, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., zastupan po S. D., odvjetnici u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje točke 2. rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/101, urbroj: 401-01/05-19-9 od 8. srpnja 2019. i vraćanje predmeta na ponovi postupak tuženiku.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora u iznosu od 6.250,00 kn.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje Hrvatske banke za obnovu i razvitak broj: 2/2019 od 25. siječnja 2019. (točka 1. izreke rješenja) te je predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak (točka 2. izreke rješenja).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da su prema članku 25. stavku 3. Zakona o pravu na pristup informacijama tijela javne vlasti dužna Povjereniku u postupku po žalbi protiv rješenja o ograničenju informacija omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka. Prema članku 25. stavku 7. Zakona o pravu na pristup informacijama, kada utvrdi da je žalba osnovana, Povjerenik će rješenjem naložiti tijelu javne vlasti da korisniku omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu korisnika te odrediti primjeren rok u kojem je dužno to učiniti. Prema članku 16. stavku 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja postupka testa razmjernosti i javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak. Dakle, u žalbenom postupku tuženik mora meritorno odlučiti o zahtjevu za pristup informacijama, a ne vraćati prvostupanjskom tijelu javne vlasti koje onda ponovno odlučuje o pravu na pristup informacijama – a vrlo često odbija i iz nekog drugog razloga nego je već jedanput odbio pa se tuženik pogrešno pozvao na članak 117. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku, jer članak 25. stavak 7. Zakona o pravu na pristup informacijama kao *lex specialis* derogira pojedine odredbe Zakona o općem upravnom postupku. Predlaže da ovaj Sud poništi točku 2. izreke rješenja tuženika i predmet vrati na ponovni postupak tuženiku te da istom naloži plaćanje troškova postupka u iznosu od 6.250,00 kn.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da u potpunosti ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja te ističe da tužitelj pogrešno tumači odredbu članka 25. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (u navodima tužbe, vjerojatno

omaškom navodi stavak 3. citiranog članka Zakona koji propisuje rok za odlučivanje o žalbi). Ističe da je u žalbenom postupku, uzimajući u obzir i stajališta ovoga Suda sadržana u presudama broj: UsII-460/18 od 30. siječnja 2019. i broj: UsII-167/19-6 od 16. svibnja 2019. utvrdio kako se tužiteljevim zahtjevom traže informacije koje se odnose na raspolaganje javnim sredstvima, a koje moraju biti dostupne svakome, što nadilazi eventualno opterećenje redovitog rada tijela javne vlasti, stoga u ovom slučaju nije došlo do zlouporabe prava na pristup informacijama. S obzirom na to predmet je sukladno članku 117. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima iz obrazloženja rješenja tuženika kao i iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je tužitelj zahtjevom za pristup informacijama od 10. siječnja 2018. zatražio od Hrvatske banke za obnovu i razvitak popis svih korisnika kredita koje je Hrvatska banka za obnovu i razvitak kreditirala u razdoblju od 1. do 30. studenog 2018., uz iznose kredita. Hrvatska banka za obnovu i razvitak odbila je navedeni zahtjev tužitelja zbog zlouporabe prava na pristup informacijama navodeći da je tužitelj u razdoblju od 23. siječnja 2017. do 11. siječnja 2019. podnio ukupno 50 zahtjeva za pristupom informacijama, odnosno 1354 zahtjeva ako bi se uključili podzahtjevi, koji se ukupno odnose na cca 8350 stranica materijala i cca 8799 odobrenja pa je očito u konkretnom slučaju došlo do opterećenja rada i funkcioniranja tijela javne vlasti te su ostvarene pretpostavke za primjenu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Dakle, proizlazi da je Hrvatska banka za obnovu i razvitak zahtjev tužitelja odbila pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15.) kojom je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima traži velik broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

Prema ocjeni ovoga Suda pravilno je postupio tuženik kada nije prihvatio navedeno stajalište prvostupanjskog tijela odnosno Hrvatske banke za obnovu i razvitak. Naime, Hrvatska banka za obnovu i razvitak raspolaže javnim sredstvima što proizlazi iz odredbe članka 5. stavka 2. Zakona o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak prema kojoj temeljni kapital Hrvatske banke za obnovu i razvitak uplaćuje Republika Hrvatska iz Državnog proračuna, a prema odredbi članka 8. stavka 2. istog Zakona, Republika Hrvatska jamči za obveze Hrvatske banke za obnovu i razvitak bezuvjetno, neopozivo i na prvi poziv te bez izdavanja posebne jamstvene isprave.

Posebno se napominje da je ovaj Sud u presudama poslovni broj: UsII-460/18 od 30. siječnja 2019. i UsII-167/19 od 16. svibnja 2019., na koje presude upućuje i tuženik u odgovoru na tužbu, već izrazio stajalište da sredstva Državnog proračuna spadaju u javna sredstva te je kontrola korištenja sredstva iz Državnog proračuna u interesu svih građana, a tužitelj, kao i svaka druga osoba, ima pravo saznanja o potrošnji javnih sredstava, koja bi radi transparentnosti tijela javne vlasti trebala biti dostupna i to sukladno odredbi članka 16. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, radi čega se u konkretnom slučaju ne može razmatrati pitanje zlouporabe prava tužitelja na pristup informacijama. Dakle, kako se zahtjev odnosi na pristup podacima o raspolaganju javnim sredstvima, koji podaci moraju biti dostupni svakome, a što nadilazi

eventualno opterećenje redovitog rada tijela javne vlasti, to u takvim slučajevima ne postoji mogućnost zlouporabe prava na pristup informacijama.

S obzirom na navedeno, ovaj Sud nalazi da je pravilno postupio tuženik kada je točkom 2. izreke rješenja, koju tužitelj osporava tužbom, predmet vratio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak na temelju odredbe članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.) uz uputu prvostupanjskom tijelu da je u ponovnom postupku dužno utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su važne za donošenje zakonitog rješenja u kojem će utvrditi postoji li ograničenje na zatraženoj informaciji, odnosno u kojem se opsegu može primijeniti odredba članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama koja regulira raspolaganje javnim sredstvima.

Imajući na umu utvrđeno činjenično stanje u provedenom postupku i razloge koje tuženik navodi u pobijanom rješenju ovaj Sud nalazi da prigovori tužitelja izneseni u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

S obzirom na navedeno trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci presude.

Sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora iz razloga jer tužitelj nije uspio s tužbom pa mu sukladno odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima ne pripadaju troškovi.

U Zagrebu 27. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Blanja Turić, v.r.